

Postępowanie karne przeciwko

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento,

Goranco Anakiev

Pytania prejudycjalne

- a) Czy wprowadzając ustawą nr 251 z 2005 r. zmianę w art. 160 ostatni ustęp włoskiego kodeksu karnego – w części w której ustanowione zostało przedłużenie terminu przedawnienia jedynie o jedną czwartą w następstwie przerwania [biegu tego terminu], a zatem umożliwiając przedawnienie czynów zabronionych pomimo wniesienia w terminie skargi karnej i prowadząc do bezkarności – naruszony został przepis dotyczący ochrony konkurencji zawarty w art. 101 TFUE?
- b) Czy wprowadzając ustawą nr 251 z 2005 r. zmianę w art. 160 ostatni ustęp włoskiego kodeksu karnego – w części w której ustanowione zostało przedłużenie terminu przedawnienia jedynie o jedną czwartą w następstwie przerwania [biegu tego terminu], a zatem wykluczając odpowiedzialność karną za czyny zabronione popełnione przez nieuczciwe podmioty gospodarcze – państwo włoskie wprowadziło formę pomocy zakazaną w art. 107 TFUE?
- c) Czy wprowadzając ustawą nr 251 z 2005 r. zmianę w art. 160 ostatni ustęp włoskiego kodeksu karnego – w części w której ustanowione zostało przedłużenie terminu przedawnienia jedynie o jedną czwartą w następstwie przerwania [biegu tego terminu], a zatem ustanawiając bezkarność osób wykorzystujących dyrektywę wspólnotową – państwo włoskie nieprawidłowo wprowadziło kolejne zwolnienie względem zwolnień wyczerpująco wymienionych w art. 158 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r.?
- d) Czy wprowadzając ustawą nr 251 z 2005 r. zmianę w art. 160 ostatni ustęp włoskiego kodeksu karnego – w części w której ustanowione zostało przedłużenie terminu przedawnienia jedynie o jedną czwartą w następstwie przerwania [biegu tego terminu], a zatem rezygnując z karania zachowań, które pozbawiają państwo dochodów koniecznych również w celu wywiązania się ze zobowiązań wobec Unii Europejskiej – została naruszona zasada zachowania zdrowych finansów publicznych ustanowiona w art. 119 TFUE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 marca 2014 r. – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino przeciwko Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Sprawa C-131/14)

(2014/C 194/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenia nr 1047/2001⁽¹⁾ i nr 2988/95⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zabronione jest i stanowi nadużycie prawa oraz stanowi zachowanie zmierzające do obejścia prawa działanie wspólnotowego podmiotu gospodarczego A (Malvi s.a.s.), który, nie dysponując pozwoleniem na przywóz lub po wyczerpaniu własnego udziału w kontyngencie, nabywa określone partie towaru od innego wspólnotowego podmiotu gospodarczego B (Tonini Roberto & C s.a.s.), który z kolei dokonał ich nabycia od dostawcy pozawspólnotowego (Bananaservice srl), a następnie ich cesji w państwie trzecim na inny wspólnotowy podmiot gospodarczy C (L'Olivo Maria), który, spełniając wymogi, uzyskał pozwolenie w ramach kontyngentu i, bez przenoszenia własnego pozwolenia, dokonał wprowadzenia rzeczonych partii do swobodnego obrotu do Wspólnoty Europejskiej celem ich przeniesienia, już oclonych i w zamian za odpowiednie wynagrodzenie, niższe niż szczególna stawka celna dotycząca importu spoza kontyngentu, na ten sam podmiot gospodarczy B (Tonini Robert & C s.a.s.), który je ostatecznie sprzedaje podmiotowi A (Malvi s.a.s.)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1047/2001 z dnia 30 maja 2001 r. wprowadzające system pozwoleń na przywóz i system świadectw pochodzenia oraz ustalające metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi czosnku przywiezionego z państw trzecich (Dz.U. L 145, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 24 marca 2014 r. – Mineralquelle Zurzach AG przeciwko Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-139/14)

(2014/C 194/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mineralquelle Zurzach AG.

Strona pozwana: Hauptzollamt Singen.

Pytania prejudycjalne

1. Czy składający się w przeważającej mierze z wody, ale zawierający też 12 % soków owocowych, napój bezalkoholowy, w skład którego oprócz cukru wchodzi mieszanka witamin wyraźnie przekraczająca – przy uwzględnieniu udziału soku w tym napoju – zawartość witamin występującą w naturalnych sokach owocowych, należy zaklasyfikować do podpozycji 2202 10 00 Nomenklatury scalonej?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
Czy taki napój jest sokiem owocowym rozcieńczonym wodą w rozumieniu kodu taryfowego 2202 90 10 11 TARIC?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na oba pierwsze pytania?
Czy taki produkt stanowi towar ujęty w kodzie taryfowym 2202 90 10 19 TARIC?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 28 marca 2014 r. – Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL przeciwko AMJ Meatproducts NV i Halalsupply NV

(Sprawa C-147/14)

(2014/C 194/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel